

התערבות בעיצוב חג בימנו

כל חג עובר שינויים והתהוות מיצירתו ועד היום. העיצוב מתבצע בעקבות התאמת החג לזמן, למקום ולערכים המ-
תאימים לדור. במשבצת זו נדון במקום שלנו להוסיף ולשנות ולעצב חגים.

"אני רואה עצמי כאן,
בטקס משמעותי זה,
בגוף ראשון רבים;
כשליח של התנועה הקיבוצית.
כשליח של שלושה דורות של גננות,
מורים ומורות שחינכו דורות ראשונים של ילידי הארץ,
והשתדלו להאהיב על הילד את סיפורי המקרא והתנ"ך
והוסיפו להעשרתו הנפשית גם באמצעות אגדות חז"ל.
הדליקו נרות שבת על מפה לבנה.
עם הניצוץ שנדלק בליבו של הילד,
באו השבת והחג גם אל האוהל והצריף של ההורים,
בהוויה של שמחת עניים בנוף עירום.
כפי שההורים והמחנכים נטעו עץ בנוף הבראשיתי של אז,
בראו צל,
והזמינו ציפור למיניה לשכון בין ענפיו,
להרנין זריחה ושקיעה,
כך גם חלוצי ופעילי
התרבות והחג הראשונים יצרו הוויה של שבת וחג לעדת היחד"
/אריה בן גוריון, ממייסדי קיבוץ בית השיטה

"דור מחדש ויוצר איננו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות, הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב, ויש שהוא נאחז במסורת
קיימת ומוסיף עליה, ויש שהוא יורד לגלי גרוטאות, חושף נשכחות, ממרק אותן מחלודתן, מחזיר לתחייה מסורת קדומה,
שיש בה כדי להזין את נפש הדור המחדש, אם יש בחיי העם משהו קדום מאוד ועמוק מאוד, שיש בו כדי לחנך את
האדם ולחסן אותו לקראת הבאות, האם יהא בזה ממידת המהפכה להתנכר לו?"
/ברל כצנלסון, מתוך: "חורבן ותלישות", הוצאת הקיבוץ המאוחד, עמוד 426, 1975

נקודה למחשבה:

מי אחראי על האופן בו נחגוג חגים?
איך מגשרים על המתח בין המסורת לחידוש?